

Ministerul Afacerilor Interne

Strict secret de importanță deosebită

Despre păstrarea și folosirea broșurii

- Această broșură este “strict internă” și se păstrează în casa de fier.
- Titularul care primește broșura, după ce o prelucrează, va da posibilitate lucrătorilor operativi interesați de a o studia, fără ca ei să aibă dreptul de a copia sau multiplica acest material.
- Broșura se dă pentru studiu contra chitanță.
- Când studiul durează mai multe zile, broșura va fi înapoiată la terminarea serviciului, titularului, pentru a o închide în casa de fier.
- Șefii de Direcții, loțiitorii lor, șefii de Serviciu și loțiitorii lor vor controla periodic existența broșurii și felul cum este păstrată de cei ce o dețin.
- În caz de mutare, tov. care deține broșura, o va preda cu proces-verbal aceluia care preia munca.

Directiva despre cenzura secretă a corespondenței Nr. 80 din 20 martie 1954

I

Cenzura este controlul secret al corespondenței. Ea are ca scop zădărnicierea activității serviciilor de informații imperialiste și agenților lor din țară, legionari, sioniști, P.N.Ț-iști și membrii altor grupări burgheze, membrii diferitelor secte religioase diversioniste etc., când aceștia folosesc corespondența pentru transmiterea de informații și instrucțiuni, difuzarea propagandei dușmănoase, manifeste, scrisori anonime cu conținut injurios și de amenințare adresate diferitelor instituții și persoane etc.

O bună organizare a muncii de cenzură a corespondenței, cunoașterea temeinică a metodelor folosite de dușmani cât și a metodelor ce trebuie folosite pentru demascarea activității acestora pe calea corespondenței, dă un ajutor important organelor operative pentru descoperirea activității criminale dusă de spioni, trădători de patrie și alte elemente contrarevoluționare.

În urma controalelor efectuate în Unitățile “F”, în afară de unele realizări, s-au constatat serioase lipsuri și greșeli care îngreunează munca unităților informativ-operative. Astfel:

În unele Direcții Regionale M.A.I. (Cluj, Iași), în organizarea muncii Birourilor “F” s-a neglijat conspirarea organului de cenzură.

Au fost folosiți în mod greșit unii funcționari P.T.T., încredințându-le sarcini ce reveneau exclusiv organelor M.A.I., deconspirând în felul acesta unele obiective și metode de muncă operativă din acest sector.

În majoritatea Regiunilor M.A.I. nu s-au luat măsuri pentru acoperirea lucrătorilor din Birourile “F”, ei fiind cunoscuți de ceilalți lucrători ai Direcțiilor

Regionale cât și în relațiile în afara instituției ca ofițeri sau funcționari civili M.A.I. Unii lucrători ai Birourilor “F” dau dovadă de superficialitate în muncă și lipsă gravă de vigilență.

Aceasta se manifestă prin scăparea unor scrisori ale elementelor urmărite, nesensizarea textelor suspecte din scrisorile citite, redactări de note fără conținut operativ, deteriorarea plicurilor deschise, introducerea unor scrisori în plicuri ce nu corespund.

Toate aceste lipsuri fac necesară reglementarea strictă a muncii de cenzură și cunoașterea de către lucrătorii Unităților “F” a felului în care dușmanul folosește corespondența pentru atingerea scopurilor sale și a metodelor care trebuiesc folosite de Unitățile “F” pentru descoperirea viclesugurilor dușmanului.

II

Despre metodele ascunse folosite de serviciile de informații imperialiste și agenții lor, în transmiterea informațiilor și instrucțiunilor pe calea poștei

Metodele mai frecvente prin care dușmanul ascunde comunicările transmise prin corespondență, sunt: scrierea cu cerneală simpatică, indigoul alb, textul convențional, coduri, cifrul, hârtia șablon, limbajul timbrelor etc.

Scrisoarea cu cerneală simpatică este o metodă des folosită. Prin cerneală simpatică se înțelege orice substanță care la scris nu lasă urme vizibile, dar care apar în urma unui control efectuat cu diferite mijloace fizice și chimice.

Gama cernelurilor simpatică este foarte variată. Se pot întrebuința unele medicamente ca: piramidon, salicilat, hipermanganat etc. sau apă, zeamă de lămâie, urină, salivă, apă zaharată, alcool etc.

Compoziția cernelii simpatică se schimbă de îndată ce se bănuie că secretul ei a fost descoperit.

Comunicările scrise cu cerneală simpatică sunt ascunse cu dibăcie și pentru a nu stârni bănuiala, textele scrise cu cerneală vizibilă sunt adeseori banale (scrisori familiare, de dragoste, scrisori cu scris de copil etc.).

Între rânduri, în spațiile rămase libere și uneori chiar peste scrisul vizibil, se scriu comunicările cu cerneală simpatică. În cazul când acest mod de comunicare nu este prestabilit, expeditorul face anumite semne cu scopul de a indica destinatarului existența scrisului simpatic.

Un anumit fel de a pune data, o simplă subliniere, ruperea sau îndoirea hârtiei într-un colț, anumite cuvinte etc., pot servi drept indicații.

Astfel: un individ din S.U.A. trimite în R.P.R. o scrisoare în limba maghiară. În text apărea cuvântul Czitron care era dat ca numele unui rabin (și care în limba maghiară înseamnă lămâie¹). Cenzorul respectiv nu a bănuie nimic și a dat drumul scrisorii. La controlul fizico-chimic s-a constatat că scrisoarea conținea text simpatic scris cu lămâie. În acest caz cuvântul Czitron indica existența scrisului simpatic.

Alt individ dintr-o țară capitalistă trimitea unei persoane din R.P.R. scrisori bătute la mașină cu spații mari între rânduri, iar hârtia scrisorii era ruptă puțin într-un colț. Textul era banal. Cenzorului i s-a părut suspectă scrisoarea și a supus-o controlului fizico-chimic. S-a dovedit că era scrisă cu cerneală simpatică. Ruperea hârtiei în colț indica scrisul simpatic prin care se făceau comunicări foarte importante.

În urma controlului fizico-chimic s-a putut descoperi activitatea unei bande de traficanți de valută ce activau pe teritoriul țării noastre. Această bandă avea legături în

---

¹ Corect: „citrom” (nt. C.N.S.A.S.).

toată țara, dar mai ales într-una din regiunile țării. Membrii ei primeau corespondență din trei țări capitaliste. Mijlocul de legătură era scrisul simpatic care apărea între rândurile unor scrisori familiare, scrise pe foiță.

Constatându-se că legăturile acestora erau foarte intense și că fiecare scrisoare era trimisă pe alt nume, s-a trecut la controlul fizico-chimic toate scrisorile aparținând Regiunii X. S-au descoperit, astfel, aproape toate legăturile acestei bande, deși ele se schimbau cu fiecare scrisoare.

Indigoul alb, este de asemenea un mijloc de scriere ascunsă. Indigoul alb este o coală albă de hârtie, îmbibată cu anumite substanțe chimice care se suprapune pe o altă coală și prin apăsare se imprimă scrisul invizibil. Scrisoarea nu poartă nici un fel de urme. Numai prin tratare cu anumite substanțe chimice apare scrisul.

Textul convențional este un alt mijloc ascuns prin care se transmit comunicări, cu scopul de a le sustrage vigilenței cenzorului. Cel interesat compune un text obișnuit care să nu dea deloc de bănuit. Acest text este convenit între expeditor și destinatar, având alt înțeles decât cel care apare la prima vedere.

Descoperirea scrisului real cere multă atenție și istețime din partea cenzorului. Cu toată grija dușmanului de a ascunde cât mai bine textul real, foarte adesea, rămân în textul convențional contraziceri sau situații neverosimile, care atrag atenția cenzorului și care duc de obicei la descoperirea textului real.

Iată câteva exemple de text convențional utilizat în legăturile dintre agenții serviciilor de informații capitaliste:

Într-o scrisoare cu un text familiar găsită într-un colet poștal, apărea următoarea frază: „Rufele pe care ți le trimit trebuie să le speli pentru că sunt murdare”.

Fraza aceasta a apărut suspectă și neverosimilă. Controlându-se atent rufele despre care era vorba, s-a găsit în cusătura unei bluze, instrucțiuni de spionaj scrise cu cerneală simpatică.

Cenzurându-se în mod regulat scrisorile trimise în străinătate de un individ din R.P.R., s-a constatat că acesta comunica mereu știri în legătură cu 2 copii. Cercetându-se pe teren, s-a constatat că expeditorul nu avea nici un copil și că sub forma aceasta, el transmitea în mod regulat informații în legătură cu capacitatea de apărare a R.P.R., iar cei doi copii erau denumiri convenționale date Armatei Sovietice și Armatei R.P.R.

În limbajul convențional, dușmanii din interiorul țării, comunică deseori în străinătate știri în legătură cu cei arestați, vorbind în scrisori despre cei bolnavi, din spital etc.

O serie de alte amănunte care întregesc informația, duc însă la descoperirea semnificației reale a acestor informații.

Exemplu: într-o scrisoare se scria între altele: „X este bolnav de 5 luni și mai are de stat în spital încă 8 luni. Am consultat un doctor mare și deși i-am promis o sumă importantă, nu a putut să facă nimic pentru a reduce timpul de stat în spital”. Precizarea termenului a dat de bănuit cenzorului. S-a constatat că era vorba de comunicări în legătură cu un arestat.

Alt exemplu: un individ din București trimitea într-un oraș din țară o scrisoare în care se folosea de noțiuni din istoria antică pentru transmiterea de comunicări. El utiliza numele unor zei ca Diana (zeița vânătorii), Prometeu (zeul focului), Pluton (zeul infernului) etc., pentru a descrie unele acțiuni, ținând seama de semnificația acestor zeități.

Astfel de scrisori suspecte sesizate organelor operative duc la descoperirea acțiunilor dușmanului.

Codurile sunt scrieri secrete care apar sub diferite forme. Una din aceste forme este folosirea de cuvinte și fraze cu alt înțeles – arbitrar – iar adevăratul lor sens este imposibil de înțeles dacă nu se știe ce se presupune prin fiecare cuvânt separat, prin fiecare expresie a codului.

De obicei codul se bazează pe o carte sau dicționar și descifrarea lui se face prin așa-zisa „cheie”.

În cartea de coduri sunt trecute cuvintele sau literele codificate, cu echivalentul lor real. De exemplu: absolut = 1318 ; accelerați = 3891 ; adresa = 9416 ; aerian = 2900 ; agricol = 1985 etc.

Din motive de precauțiune, cartea de coduri se schimbă foarte des.

În textul codificat apar uneori un șir de cuvinte sau litere fără nici o legătură între ele.

Exemplu: într-o scrisoare apar un șir de cifre: 5/7, 8/3, 10/2 etc. Pentru descifrare, atât expeditorul, cât și destinatarul folosesc aceeași carte, de obicei un dicționar. Cifra 5 indică pagina din dicționar, iar cifra 7 rândul în care se află cuvântul respectiv. La fel 8/3, 10/2 etc. Înlocuind fiecare a doua cifră cu cuvântul respectiv din dicționar, apare comunicarea.

Se poate utiliza la fel orice carte, însă în acest caz se indică printr-o cifră și poziția cuvântului în rând, astfel că apar grupe de câte trei cifre.

Codurile pot ascunde ideile atât de bine, încât ele nu ies niciodată la iveală, dacă se pierde cartea de coduri. Forma sub care apar codurile atrage însă atenția cenzorului și unele din scrisorile codificate au dus la căderea agentului.

Codul muzical se poate de asemenea utiliza pentru comunicări secrete. Notele muzicale pot constitui un cod. Ele se trimit sub formă de partituri, fie la diverse persoane, fie pe adresele unor edituri, de unde apoi ajung în mâna celui interesat.

Prin plăci de patefon trimise prin poștă se pot transmite informații. Cântece special alese, pot masca un anumit cod.

Cifrul, ca și codul, are menirea de a ascunde informațiile. Cifrul constă dintr-o înlocuire a literelor cu cifre, semne sau chiar litere cu alt înțeles (substituție); sau dintr-o schimbare a locului literelor, obținându-se un amestec de litere pe baza unei reguli convențional stabilite între corespondenți (anagrama sau transpoziția).

Substituția poate fi simplă (monoalfabetică) atunci când fiecare literă este reprezentată printr-un singur semn, exemplu : a = x ; b = n ; c = l etc., sau a = 18 ; b = 25 ; c = 03 etc.

Uneori cifrul este mai complicat:

a) Polivalent, când fiecare literă are mai multe valori, a = 11, 25, 48; b = 18, 29, 65; etc.

b) Polialfabetic, când valorile literelor se schimbă treptat în cursul mesajului. Pentru aceasta este necesară o „cheie”, adică o regulă de bază convențională, care însoțește cifrul combinându-se cu el.

Anagrama apare uneori ca o grupare de litere, într-o figură geometrică sau se poate ascunde sub diverse jocuri rebusiste.

Afară de sistemele de mai sus se mai folosește de unii și cifrarea dublă sau supracifrarea.

Pentru a se descifra textul este necesar a se descifra mai întâi supracifrarea și apoi cifrarea de bază. Acestea sunt numai câteva din multiplele posibilități de cifrare a textelor.

Deși se părea că cifrul ascunde perfect ideile transmise, s-au găsit chiar pentru sistemele cele mai complicate metode de descifrare, care cer însă o muncă perseverentă, pe baza unui studiu special.

Ca și la cod, cheile cifrului se schimbă foarte des, pentru a nu putea fi descifrate.

Dat fiind importanța scrierilor cifrate sau codificate trebuie acordată atenție oricăror manuscrise sau imprimare – ziare, reviste, cărți – chiar celor progresiste, trimise pentru a nu atrage atenția asupra lor, pot conține comunicări secrete. Unele înțepături făcute pe ziare sau cărți, pot avea un anumit înțeles. De asemenea, „Mica Publicitate”, jocurile rebusiste sau diversele reclame din ziare, pot servi ca mijloace în transmiterea comunicărilor.

Astfel, o organizație de spionaj dintr-o țară capitalistă, utiliza pentru transmiterea instrucțiunilor către agenții din R.P.R., ziarele progresiste pe care le trimitea în R.P.R. La controlul atent s-a observat că aceste ziare prezentau pe pagina interioară înțepături fine cu acul. Aceste înțepături formau litere, care puse una sub alta, dădeau textul instrucțiunilor. S-au descoperit astfel legăturile acestei organizații de spionaj din țara noastră.

De aceea, orice tipărituri sau manuscrise suspecte, chiar dacă apar inofensive, trebuie trimise fără întârziere pentru expertiză.

Limbajul timbrelor. Un anumit fel de a așeza timbrele pe plic poate constitui o indicație sau un cod. De cele mai multe ori, așezarea acestora are o formă neobișnuită și atrage atenția cenzorului. În unele cazuri însă, numai plasarea lor în colțul stâng sau drept al plicului poate să aibă o anumită semnificație.

În aceste cazuri este mai greu de tras concluzia de la prima scrisoare și este necesară urmărirea atentă a mai multor scrisori.

Sub timbrele de pe plic se pot ascunde microfilme care conțin rapoarte întregi, fotocopiate în miniatură. Uneori aceste rapoarte sunt scrise chiar pe dosul timbrelor.

Exemplu: un marinar, cetățean străin, care naviga pe Dunăre, ruta Giurgiu – Viena, trimitea din fiecare port românesc cărți poștale ilustrate, cu salutări, la aceeași adresă din străinătate.

Părându-i-se suspect acest lucru, cenzorul a verificat cu multă atenție cărțile poștale ilustrate și a descoperit că pe dosul timbrelor erau scrise informații destinate unui centru de spionaj imperialist, cu privire la navigația română.

Coletele poștale. Afară de scrisori și presă, pentru ascunderea comunicărilor, păstrarea și crearea de legături, dușmanul folosește și coletele poștale.

În ultimul timp organele noastre de Securitate au descoperit metoda de transmitere a instrucțiunilor de spionaj prin scrierea cu cerneală simpatică pe cămăși, fețe de pernă etc., ce se trimit în colete. De asemenea, se introduc informații în diferite obiecte din colete.

Prin controlarea atentă a coletelor s-a descoperit că un centru de spionaj dintr-o țară imperialistă, transmitea instrucțiunile agenților din R.P.R., folosind un tub de pastă de dinți pe care-l trimitea în colete, alături de alte obiecte. Ceea ce a dat de bănuț a fost faptul că acest tub era mai ușor decât cele obișnuite. Desfăcându-se, s-a constatat că în loc de pastă de dinți, conținea hârtii cu instrucțiuni de spionaj.

Într-un alt caz, instrucțiunile au fost descoperite într-o pensulă de bărbierit, care a atras atenția deoarece era prevăzută cu un ghivent ce nu exista la pensulele obișnuite.

Desfăcând ghiventul s-au găsit în mâner instrucțiuni de spionaj.

Retransmiterea scrisorilor. O altă metodă de legătură între serviciile de informații imperialiste și agenții lor din interiorul țării, se face prin aducerea în țară a scrisorilor din străinătate pe alte căi decât pe calea poștei. De obicei sunt folosiți marinarii de pe vapoarele românești sau străine, curierii diplomatici care beneficiază

de imunitate diplomatică la controlul organelor vamale, însoțitorii treburilor internaționale, însoțitorii avioanelor cu cursă regulată etc.

Acest fel de scrisori aduse în țară sunt apoi retransmise pe calea corespondenței interne cu scopul de a camufla legăturile destinatarului cu străinătatea.

Exemplu: o scrisoare adusă în țară și transmisă prin circuitul poștal intern, era din partea unui trădător fugit din țară, pus în slujba serviciilor de spionaj imperialiste, care transmitea instrucțiuni (scrise cu cerneală simpatică) unui agent, să organizeze fuga din țară a unor elemente urmărite de organele de Securitate pentru activitatea lor trădătoare.

Manifestele

Răspândirea manifestelor contrarevoluționare pe calea poștei este o metodă des folosită de dușmani, care caută să se expună cât mai puțin, trimițând propaganda dușmănoasă în locurile dorite de ei, ca: instituții, întreprinderi, centre muncitorești, la sate etc.

Aceasta este o acțiune fâțișă a dușmanului de clasă și are ca scop instigarea elementelor dușmănoase la forme de luptă activă împotriva R.P.R., propagarea ideologiei burgheze în rândurile populației cu un nivel ideologic scăzut, zdruncinarea încrederii maselor în trăinicia regimului democrat popular, diversiunea, crearea de panică etc.

Manifestele sunt difuzate în mod obișnuit și în special cu prilejul sărbătorilor revoluționare, în perioada alegerilor organelor de stat superioare și locale, precum și cu ocazia diverselor campanii care au o importantă însemnătate de stat.

Manifestele apar sub diferite forme: fițuici volante scrise cu mâna, de mașină sau șapirograf.

De obicei plicurile care conțin manifeste apar în serie. Uneori au adresele scrise cu mâna, alteori la mașină. Uneori prezintă aspecte comune (același fel de plic, aceeași așezare a timbrilor, același scris, cu expeditor sau fără etc.), care pot ajuta la interceptarea lor. Altele nu prezintă aceste aspecte comune.

După aspectul exterior nu întotdeauna se poate deduce dacă plicurile conțin manifeste (etc.), însă prin cenzurarea conținutului se verifică aceasta.

De obicei, când manifestele difuzate apar scrise pe bucăți de hârtie rupte la întâmplare, foi de calendar, pachete de țigări etc., scrise în grabă, ele sunt difuzate de persoane izolate.

Scrisorile anonime. Se interceptează uneori scrisori anonime adresate de obicei diferitelor persoane.

Unele din aceste anonime conțin sesizări care pot constitui un ajutor dat organelor de stat pentru luarea de măsuri corespunzătoare. Deseori, acestea sunt scrise de cetățeni, fie cu scopul de a sprijini regimul democrat popular, sau din interes personal cu scop de răzbunare.

Sunt însă multe scrisori anonime trimise de dușmani. Acestea conțin amenințări, injurii și sunt trimise cu scopul de a intimida pe destinatari.

Uneori pe plicul acestor scrisori apar nume de expeditori fictivi, pentru a induce în eroare cenzura. Ele sunt supuse aceluiași regim ca și manifestele, deoarece conținutul lor are un caracter tendențios și vădit dușmănos.

Cele redate mai sus constituie numai o parte din mijloacele pe care agenții serviciilor de informații imperialiste, cât și dușmanii din interior, le folosesc pentru ascunderea legăturilor lor, transmiterea informațiilor, instrucțiunilor și difuzarea propagandei dușmănoase.

III

Despre mijloacele și metodele pentru descoperirea căilor ascunse ale dușmanului în trimiterile poștale

În descoperirea metodelor prin care dușmanii își ascund legăturile, cenzura joacă un rol important.

O parte din aceste metode pot fi descoperite datorită vigilenței cenzorului, altele prin mijloace fizico-chimice și tehnice.

a) Sarcinile cenzorului

Pentru a putea face în bune condițiuni munca de cenzură, cenzorul trebuie să îndeplinească o serie de condiții, fără de care munca lui nu poate da rezultate. Vigilența ascuțită, spiritul de inițiativă și orientare, nivelul politic și cultural ridicat, stau la baza muncii de cenzură. Se cere, de asemenea, din partea cenzorului multă atenție și ordine în mânăuirea corespondenței asupra căreia acționează, deoarece în acest domeniu se pot face greșeli ce duc la deconspirări grave. În același timp cenzorul trebuie să-și cunoască foarte bine obiectivele și să cunoască metodele ascunse folosite de dușmani.

El este obligat a studia amănunțit fiecare scrisoare pentru a observa orice aspect care face ca scrisoarea să iasă din obișnuit.

Chiar înainte de a scoate scrisoarea din plic, cenzorul va observa felul cum sunt așezate timbrele, cum sunt scrise adresele, cine este expeditorul, unde pleacă etc. Studiarea acestor amănunte pot duce la observații foarte importante și uneori chiar la descoperirea metodelor ascunse de transmitere a informațiilor.

La scoaterea scrisorii din plic, cenzorul trebuie să-și fixeze un punct de reper care să-i ajute la reintroducerea scrisorii în plic, exact așa cum a fost pusă de expeditor. Va avea grijă, de asemenea, să nu se piardă nimic din conținutul plicului.

În timpul cititului, trebuie să fie atent la toate aspectele ce ies din comun. Data pusă în alt loc decât cel obișnuit, diferite sublinieri, puncte, litere ușor îngroșate, litere de mașină ușor deplasate în jos sau în sus, punctuație greșită și o mulțime de alte semne, care studiate atent pot duce la descoperirea unor comunicări.

Trebuie, de asemenea, să trateze cu o atenție deosebită scrisorile cu text incoerent, banale, cu conținut neverosimil, cu contraziceri în text, spații goale între rânduri etc. care, sau conțin texte convenționale, sau sunt scrise cu cerneală simpatică.

Aceste semne, textul codificat, cât și textul cifrat se pot descoperi numai prin acțiunea cenzorului.

În unele scrisori, dușmanii, mai ales *cei din interiorul țării, se manifestă deschis* împotriva regimului, comentând tendențios situația din țară sau invidiind modul de viață al rudelor plecate în țările capitaliste.

În corespondența externă, se găsesc scrisori conținând propagandă imperialistă, în care diferiți exploataitori din țările capitaliste descriu în culori ireale felul de viață al populației de acolo. Uneori, ei trec direct la instigare împotriva statului român.

O altă categorie de scrisori, este aceea a trădătorilor români stabiliți în țările capitaliste. Din corespondența acestora se vor stabili legăturile din țară și activitatea pe care aceștia o duc în slujba imperialiștilor.

Scrisorile conducătorilor și uneori ale membrilor diferitelor secte religioase, trebuie tratate cu atenție de cenzor.

Toate scrisorile care au un conținut suspect în sensul celor arătate mai sus, se înaintează Direcțiilor operative.

Scrisorile care nu necesită măsuri operative, dar care prin conținutul lor negativ nu pot fi lăsate libere la destinație, se confiscă de către cenzor, cu aprobarea șefului Serviciului „F”.

În regiuni, confiscarea scrisorilor se face numai cu aprobarea șefului Direcției sau a locțiitorului său.

Scrisorile externe conținând diferite obiecte, după ce au fost cenzurate, dacă nu au obiectivul muncii de securitate, se îndrumază organelor vamale.

Dăm mai jos câteva exemple, când datorită vigilenței cenzorului au putut fi descoperite unele organizații de spionaj sau bande subversive ce activau pe teritoriul țării noastre.

Pentru transmiterea instrucțiunilor către agenții din R.P.R., o organizație de spionaj dintr-o țară capitalistă întrebuița corespondența scrisă la mașină. În text, din loc în loc, o literă era deplasată imperceptibil în jos. Alăturându-se literele deplasate, s-au aflat instrucțiunile trimise către agenții din R.P.R.

În corespondența internă s-a găsit o scrisoare cifrată, scrisă pe un petic de hârtie rupt la întâmplare. Pe spatele scrisorii era scris în clar: „Fiind împiedicat să ajung la dvs., vă trimit această scrisoare”, lucru ce a atras atenția cenzorului. Scrisoarea era cifrată. Din descifrare a reieșit că ea era expediată de curierul unei bande subversive, care trebuia să ducă personal instrucțiuni destinatarului. Simțindu-se urmărit, el a recurs la calea poștei. În felul acesta, banda a fost descoperită.

- Tot în corespondența internă s-a găsit o scrisoare adresată unui profesor. În ea, expeditorul necunoscut indica profesorului că informațiile pe care le va obține, să le trimită pe aceeași cale unei alte persoane, indicând numele și adresa acesteia.

În aceeași zi s-a găsit o altă scrisoare cu scris și plic identic, adresată individului indicat în prima scrisoare, ce urma să primească informațiile. De data aceasta, se indica locul și se dădea[u] puncte de reper, urmând ca destinatarul să întâlnească în locul fixat o altă persoană, care trebuia să-l ducă la expeditorul scrisorilor.

Scrisorile au fost imediat predate organelor operative, care punând în urmărire persoana în cauză, au dat de urma unei organizații subversive.

Dosarele de supraveghere

Cenzorul găsește uneori scrisori care nu conțin probleme concrete de semnalat Direcțiilor operative, dar care prin conținutul lor, apar suspecte și necesită o supraveghere a corespondenței în cadrul cenzurii. În acest caz, cenzorul poate cere deschiderea dosarelor de supraveghere.

Pentru a obține aprobarea, cenzorul trebuie să prezinte lucrarea completă, în care intră scrisoarea respectivă și referatul cu propuneri.

După aprobare, scrisoarea se fotocopiază sau se copiază și apoi este trimisă la destinație.

Correspondența elementelor cărora li s-au deschis dosare de supraveghere, se confiscă numai în cazuri deosebite, procedând cu mult discernământ. Neajungerea la destinație a scrisorii poate provoca deconspirarea urmăririi.

Supravegherea corespondenței se face în cadrul problemei respective și de această operație răspunde fiecare cenzor.

Scrisorile interceptate în urma supravegherii, fotocopia, copia, în original se atașează la dosar, după caz. Timpul de supraveghere se fixează de la început la 90 de zile. Uneori, însă, problema se lămurește în cea de a doua scrisoare și supravegherea

încetează. Alteori este necesar să se prelungească timpul de supraveghere chiar peste 90 de zile. Trebuie avut în vedere ca problema să nu-și piardă valoarea operativă.

Închiderea dosarului și scoaterea din supraveghere se face:

a) Când problema s-a lămurit și nu constituie un obiectiv de Securitate, dosarul se clasează și se păstrează într-un biblioraft special.

b) Când problema prezintă importanță pentru Direcțiile operative, se predă Direcției respective – tot materialul din dosar – împreună cu o notă de sesizare.

Cenzorul trebuie să-și revizuiască periodic dosarele de supraveghere, pentru a putea lua la timp măsurile necesare.

Atunci când se interceptează o scrisoare cu conținut mai important, este necesar a completa supravegherea prin căutarea la evidențele „C”, iar în unele cazuri cu informațiuni pe teren asupra persoanei a cărei corespondență face obiectivul supravegherii.

Deschiderea și închiderea dosarelor de supraveghere se face cu aprobarea șefului Serviciului „F”, iar în Direcțiile Regionale, cu probarea șefului Biroului „F”.

Prevenirea divulgării secretului de Partid și de Stat

A divulga secretul de Partid și de Stat, înseamnă a permite ca el să fie cunoscut de persoane străine, indivizi suspecti, agenți ai serviciilor de spionaj.

Divulgarea secretului de Stat se face în mod conștient de către trădătorii de patrie și în mod inconștient de către flecari și laudăroși.

În scrisori se strecoară în mod frecvent informații ce constituie secrete de Stat, fie că ele sunt date în mod conștient, intenționat, fie că sunt date involuntar.

Descrieri în legătură cu anumite construcții militare, arătarea locului unde se află diferite instituții, informații în legătură cu efectivul și capacitatea de producție a unor uzine și fabrici etc. constituie prețioase informații pentru serviciile străine de spionaj.

Trimiterea fotografiilor de militari, permite celor interesați să-și formeze o evidență de care se pot servi la nevoie.

Cenzorul trebuie să fie vigilent și să nu lase să treacă nici o scrisoare din care dușmanul ar putea obține informații.

Sesizarea stării de spirit a populației

Correspondența internă și externă conține comentarii și aprecieri ale populației în legătură cu diferite aspecte ale situației economice și politice a țării, sau în legătură cu diferite evenimente.

Extrăgând din scrisori aceste comentarii și aprecieri, se întocmesc sinteze asupra stării de spirit a populației. Aceste sinteze se fac periodic și pe probleme.

Astfel, pentru a se cunoaște starea de spirit a populației dintr-o anumită regiune, se organizează în mod periodic cenzurarea în întregime a corespondenței din această regiune.

În cazul când la un moment dat interesează starea de spirit a unei categorii de cetățeni (militari, studenți, pensionari) se cenzurează în întregime această corespondență.

Se mai întocmesc sinteze asupra stării de spirit a populației în jurul unor evenimente (Festivalul Mondial al Tineretului, Congrese etc.) sau în legătură cu unele Hotărâri ale Guvernului și Partidului.

Comentariile în legătură cu unele accidente sau cataclisme (inundații, cutremure etc.), pot constitui de asemenea probleme de sinteze.

Birourile „F” din Direcțiile Regionale întocmesc sinteze asupra stării de spirit a populației din regiunile respective.

Metode de interceptare a manifestelor difuzate prin poștă

Cenzorul de multe ori poate constata dacă plicurile conțin manifeste, înainte chiar de a deschide aceste plicuri, ținând seama de semnele exterioare, care indică existența manifestelor (plicuri în serie, același scris, adresate instituțiilor, același scris dar nume diferite la expeditor etc.).

Cenzorul poate ajuta la stabilirea cartierului de unde au fost lansate manifestele. Pentru aceasta, odată cu manifestele se ridică și scrisorile ce se află deasupra și dedesubtul lor. Prin adresele de pe aceste plicuri, se poate stabili cartierul cutiei poștale în care au fost aruncate manifestele. Stabilirea orei și numărului de colectare a cutiei poștale de către cenzor, ajută organelor operative în descoperirea autorului manifestelor.

Cenzorul poate de asemenea ajuta la identificarea autorului care uneori face greșeala de a pune în cutia poștală odată cu manifestul și o scrisoare personală.

Exemplu: s-a găsit un plic adresat unei persoane care după aspect părea a fi manifest. Plicul avea expeditor (nume și adresă), care până la urmă s-a dovedit a fi fictiv. Odată cu acest plic s-au mai găsit două scrisori adresate către alți destinatari, ambele fără expeditor. Una era o scrisoare de amenințare, cealaltă o scrisoare cu conținut pornografic.

Din aceste scrisori reieșea profesia expeditorului, faptul că se cunoaște cu destinatarul și că vorbea stricat românește. Datorită acestor scrisori s-a putut descoperi autorul manifestului.

Prin urmărirea caracterului scrisului, diverselor manifeste pe bază de facsimil, cenzura a ajutat în multe cazuri la descoperirea autorilor anonimi ai manifestelor.

Exemplu: timp de doi ani s-au difuzat în țară prin poștă, cantități mari de manifeste, adresate unor instituții și directori de școli, fără ca organele de Securitate să poată da de un fir care să ducă la descoperirea autorului.

Pe lângă alte măsuri, s-a[u] dat cenzurii în urmărire facsimilul scrisului. Cenzura a interceptat o scrisoare particulară cu conținut dușmănos, adresată unei persoane. Scrisul și stilul scrisorii, semănau foarte bine cu cele din manifestele difuzate.

În urma expertizei grafice s-a stabilit că scrisul din scrisoare este identic cu cel din manifeste. Scrisoarea conținea o serie de date care au dus la identificarea expeditorului. Acesta era autorul manifestului.

b) Controlul fizico-chimic

Există o serie de mijloace fizice și chimice mai mult sau mai puțin perfecționate, cu ajutorul cărora se poate revela scrisul simpatic, indiferent de cerneala care a fost utilizată.

Metodele de revelare cele mai bune sunt acelea care scot scrisul simpatic fără a lăsa urme.

Controlul fizico-chimic se aplică atât scrisorii, cât și plicului, care poate fi scris în interior.

Odată apărut scrisul simpatic, scrisoarea respectivă se fotografiază imediat, deoarece, uneori, scrisul simpatic dispare după câteva minute. Ca și cenzorul,

laborantul trebuie să mănuiască cu mare grijă materialul, pentru a nu lăsa nici un fel de urme, ce ar putea duce la deconspirare.

Pentru aceasta este necesar ca la primul control, laborantul să țină seama de toate amănuntele în legătură cu poziția în care a fost aranjată scrisoarea în plic, pentru ca după control, aceasta să fie reintrodusă întocmai.

La controlul fizic se vor cerceta cu cea mai mare atenție toate semnele suspecte, care ar putea indica scrisul secret. Scrisorile care la controlul fizic prezintă suspiciuni a fi scrise cu cerneală simpatică, vor fi controlate și la chimic. La acest control se va ține seama de calitatea hârtiei, a compoziției cernelii vizibile, precum și a celei simpatice, deoarece, folosirea unui revelator neindicat poate produce o reacție care să distrugă textul și scrisoarea să nu mai poată fi trimisă la destinație.

Ca principiu, nu vor fi folosite decât acele revelatoare care nu distrug hârtia, scrisul vizibil și simpatic.

După orice control chimic, materialul va fi păstrat cel puțin 24 ore, după care se execută un nou control fizic pentru a se constata dacă nu au rămas urme pe scrisori.

Pentru ca controlul fizico-chimic să dea rezultate, este necesar a se reînnoi neîncetat metodele de muncă pentru a nu fi depășiți de inventivitatea dușmanului, care, așa cum am văzut, schimbă neîncetat compoziția cernelii simpatice.

c) Despre deschidere și recondiționare

Pentru a se putea exercita controlul asupra lor, scrisorile sunt supuse unor operațiuni menite să facă posibil acest control. Deschiderea corespondenței este o operațiune care cere multă îndemânare și multă atenție, pentru a nu ataca conținutul și a nu se lăsa urme. Pentru a se evita greșelile, adică lăsarea de urme pe scrisori, este necesar a se ține seamă de următoarele:

- Să se păstreze într-o curățenie perfectă instalațiile de deschidere și locul de muncă.

- Să se țină seama la deschidere de calitatea diferitelor hârtii din care este confecționat plicul, de cerneala cu care este scris plicul, de produsul cu care a fost lipit și a aplica metoda de deschidere corespunzătoare.

- Plicurile care conțin fotografii, medicamente, metale oxidabile, care sunt sigilate cu ceară etc., vor fi supuse unor metode speciale de deschidere.

- În timpul operațiunii de deschidere, laborantul trebuie să fie atent să nu piardă nimic din conținutul plicului.

- În cazul când textul a rămas lipit de plic, va proceda în mod atent la dezlipire și va da la cenzură scrisoarea respectivă cu mențiunea specială pentru ca la recondiționare să se țină seama de aceasta.

Recondiționarea cere de asemenea multă atenție, deoarece se pot comite greșeli care să ducă la deconspirare.

Aceste greșeli în mod obișnuit constau în:

- Lipirea plicului de scrisoare în cazul când produsul de lipit a fost aplicat în cantitate mai mare decât este necesar pentru lipirea clapelor.

- Nepotrivirea exactă a ștampilelor poștale, lăsarea de amprente.

- Pierderea unei părți din conținutul plicului etc.

La recondiționare se va ține seama ca plicul să fie regumat la fel cum a fost lipit de expeditor, adică se va cerceta dacă textul nu a fost lipit de plic, dacă clapele se găsesc pe locurile gumate inițial, dacă timbrele sunt pe locul lor, dacă textul este exact potrivit în plic.

Compoziția produsului întrebuițat pentru regumare trebuie să fie cât mai apropiată de cea a celui folosit de expeditor, pentru ca la o eventuală analiză să nu ducă la dezvăluirea cenzurii.

De felul cum este deschisă și recondiționată corespondența, depinde în mare măsură păstrarea conspirativității în jurul existenței cenzurii și, deci, și a rezultatelor ei.

IV Conlucrarea cu Direcțiile operative

Misiunea cenzurii este:

- de a pune la dispoziția unităților operative informațiile în legătură cu activitatea spionilor și a elementelor contrarevoluționare, pe care cenzorii le obțin prin citirea corespondenței;

- de a intercepta corespondența elementelor suspecte date în urmărire de Direcțiile (Serviciile) operative;

- de a urmări diferite probleme după indicațiile și sarcinile date de unitățile operative ca: starea de spirit a diferitelor categorii de cetățeni în legătură cu diferite evenimente interne sau internaționale, unele hotărâri și măsuri luate de Partid și Guvern, Conferințe, Congrese etc.

Este interzis cu desăvârșire de a intercepta corespondența expedită sau adresată către membrii C.C. al P.M.R., membrii Guvernului, deputații Marii Adunări Naționale, de asemenea, corespondența C.C. al P.M.R., a Consiliului de Miniștri și a celorlalte organe de partid, „Scânteia” și celorlalte organe de presă ale Partidului, „Pace trainică”, de asemenea, corespondența ambasadei U.R.S.S. și a ambasadelor și legațiilor țărilor de democrație populară.

Pentru ca informațiile obținute prin cenzură să servească Securității, ele trebuie transmise Direcțiilor operative, rapid și nedeformate.

O interceptare greșită a textului, poate pune organele operative pe un drum greșit, care să zădărnicească întreaga acțiune sau care, să ducă la risipirea forțelor în operațiuni fără valoare. Cenzorul are însă posibilitatea să observe o serie de chestiuni pe care el poate să le redea, însă sub formă de observație personală.

Sesizarea problemelor rezultate din cenzură se face prin predarea scrisorilor în original, referate și sinteze, care sunt dirijate la Direcțiile operative după natura informațiilor.

Direcțiile trebuie să arate dacă materialul informativ furnizat de cenzură interesează sau nu, folosește sau nu în muncă, pentru ca cenzura să știe în ce direcție să-și concentreze forțele și să ofere Direcțiilor operative material folositor.

Este de mare importanță indicarea de către Direcțiile operative dacă scrisoarea din care s-a extras informația se confiscă sau pleacă la destinație. În cazul când materialul urmează să plece la destinație, el trebuie să fie înapoiat cenzurii în cel mult 24 ore, pentru a putea fi pus în circuitul poștal fără pericol de deconspirare.

Cenzorul, cât și lucrătorul operativ trebuie să mănuiască cu multă atenție scrisorile trimise pentru a nu lăsa urme ce ar duce la deconspirare. Au fost cazuri când au fost introduse în scrisori fișa individului a cărui corespondență se urmărea, notițe de lucru conținând probleme de securitate, însemnări cu creionul pe scrisoare sau, când s-a scos o parte din conținut, expediindu-se restul.

O legătură directă și permanentă între cenzură și Direcțiile operative asigură o colaborare justă și rezultate bune în muncă.

V Conspirarea muncii în cenzură

A păstra deplina conspirativitate în munca de cenzură, înseamnă a nu divulga sub nici o formă existența ei.

Pentru aceasta este necesar a se respecta următoarele principii de organizare a muncii:

a) Organul de cenzură trebuie să fie instalat pe lângă Oficiile P.T.T., în vecinătatea birourilor de cartare. Aceasta, cu scopul de a primi ușor și fără deplasări, materialul poștal pentru exploatare. În organizarea Birourilor de Cenzură trebuie avut în vedere în primul rând acoperirea, conspirarea existenței lor pe lângă Oficiile Poștale. Camuflarea se face pe baza unei legende viabile, adecvată specificului regiunii.

Crearea legendelor abstracte, rupte de orice contingentă cu localul poștei duc sigur la deconspirarea cenzurii.

b) Pentru preluarea corespondenței de la Oficiul Poștal, se vor folosi unul sau doi colaboratori, recrutați dintre funcționarii poștali de la cartare, aleși și cooptați numai în urma unei verificări speciale. Aceștia vor primi sarcina de a preda întreaga corespondență. Este interzis a se da acestor funcționari poștali sarcini de control a corespondenței sau operații ce revin organelor M.A.I.

Toate operațiile legate de controlul corespondenței și exploatarea ei vor fi făcute numai de organele M.A.I. din Birourile „F”.

c) Munca în cadrul Birourilor „F” trebuie să fie organizată pe specific de operații: control, cenzură, degumare, control fizico-chimic, recondiționare și predarea în circuitul poștal.

Păstrând ordine în mânăuirea corespondenței, evitând amestecul scrisorilor sosite cu scrisorile plecări, recomandatele cu simplele etc. și asigurând întoarcerea urgentă în circuitul poștal a corespondenței controlate, prevenim deconspirarea muncii de cenzură față de funcționarii poștali și asigurăm, totodată, un randament ridicat în muncă.

Ofițerii și funcționarii civili nu trebuie să fie cunoscuți ca salariați ai M.A.I., de ceilalți salariați din minister, cât și în relațiile lor din afara instituției.

Pentru conspirarea lor se vor elabora legende individuale de acoperire.

Se recomandă ca legendele de acoperire ale lucrătorilor, să nu fie în contradicție cu legenda de acoperire a Unității „F” respective.

Lucrătorii respectivi vor fi dotați cu actele necesare pentru a justifica conspirarea.

Legitimațiile de ofițer și funcționar civil M.A.I. vor fi păstrate la șeful Unității și vor fi date posesorului numai în caz de strictă necesitate, în scopuri de serviciu. Drepturile de echipament vor fi compensate în bani.

În munca sa, cenzorul trebuie să acorde o atenție deosebită în mânăuirea corespondenței, începând de la degumare și până la expediere, pentru a nu lăsa urme care ar duce la deconspirare.

Trebuie evitat[e] cu desăvârșire lăsarea de amprente, pete, șifonarea conținutului plicurilor prin introducerea unuia în locul altuia, introducerea în plicuri a unor obiecte străine, pierderea unei părți din conținut sau a unor obiecte din plic (flori, fire de ață sau lână, eşantioane etc.). Pe această linie s-au constatat lipsuri însemnate care au dus la deconspirarea măsurilor luate de Securitatea Statului pentru urmărirea

unor indivizi. Astfel, într-un plic primit de o legăție imperialistă, s-a găsit pe lângă scrisoarea respectivă încă un plic trimis din altă țară pe aceeași adresă.

De asemenea, un individ urmărit de o Direcție operativă a primit un plic în care, pe lângă scrisoarea respectivă, a găsit borderoul cu însemnările lucrătorului operativ care a primit scrisoarea pentru exploatare. Acțiunea a fost deconspirată datorită neglijenței grave a lucrătorului operativ care a introdus borderoul în scrisoare, cât și din partea lucrătorului Unității „F” care a recondiționat plicul fără a controla conținutul.

Rapiditatea în mânăuirea materialului este de asemenea o condiție principală a conspirativității cenzurii. Cea mai mică întârziere în expedierea scrisorilor va da de bănuț și va pune în gardă pe individul a cărui corespondență se află în urmărirea cenzurii. Întârzierea scrisorilor poate provoca, de asemenea, nemulțumirea cetățenilor cinstiți, lucru care trebuie evitat. Cenzorul trebuie să țină seama că există diferite categorii de corespondență în ordinea urgenței lor: scrisori recomandate avion, scrisori simple avion, scrisori recomandate terestru, scrisori simple terestru.

Pentru a evita întârzierea, corespondența trebuie luată în lucru în ordinea arătată mai sus. Trebuie avut în vedere, de asemenea, că scrisorile recomandate implică o răspundere din partea organelor poștale și că în caz de pierdere și reclamare a lor, Statul este obligat să plătească despăgubiri.

VI Evidența

În cadrul cenzurii, evidența se ține pe bază de fișe (vezi anexa nr. 1) în cartotecă, așezată în ordine alfabetică.

a) Cartoteca suspecților urmăriți activi, se întocmește persoanelor a căror corespondență este dată în urmărire de Direcțiile operative din Centrală și Serviciile operative din Direcțiile Regionale M.A.I.

b) Cartoteca generală se întocmește persoanelor a căror corespondență a fost sesizată cu note la Direcțiile operative (Serviciile operative), a căror corespondență formează obiectul dosarelor de supraveghere în cadrul cenzurii, tuturor elementelor care corespundă cu țările capitaliste.

În cazul când se cere de către Direcțiile operative sau Serviciile operative urmărirea unui individ care are fișă la cartoteca generală, fișa acestuia se mută la cartoteca de urmăriți activi.

Când Direcțiile operative sau Serviciile operative cer să se facă controlul corespondenței unei persoane necunoscute la cartoteca Serviciului „F” sau a Biroului „F”, se va avea grijă ca la încetarea urmăririi, fișa acestuia să fie mutată la cartoteca generală numai în cazul când s-a stabilit că persoana urmărită se încadrează în criteriile fixate.

Dosarele de supraveghere conțin: referatul cu hotărârea de deschidere a dosarului, fotocopiile sau copiile scrisorilor interceptate, scrisori în original (în cazul când acestea se confiscă), copiile notelor de semnalare (în cazul când supravegherea merge paralel cu sesizarea Direcțiilor operative) și referatul cu hotărârea de închidere a supravegherii.

După încetarea supravegherii, dosarele de supraveghere se păstrează într-un biblioraft prevăzut cu opis.

În scopul lichidării lipsurilor existente și îmbunătățirii muncii de cenzură,

Ordon:

1. „Directiva despre cenzura secretă a corespondenței” să fie prelucrată amănunțit cu lucrătorii Unităților „F” și adusă la cunoștință întregului aparat operativ al Ministerului Afacerilor Interne. Directiva va fi executată cu strictețe.

2. Șefii Direcțiilor Regionale M.A.I., în termen de o lună, vor lua măsuri pentru organizarea sediilor conspirative ale Birourilor „F” pe bază de legende viabile, corespunzătoare specificului regiunii. Toate materialele cu privire la conspirarea sediilor Birourilor „F” vor fi înaintate Serviciului „F” din M.A.I. pentru aprobare.

3. În termen de trei luni, să fie verificat modul cum sunt cunoscuți lucrătorii Birourilor „F” la domiciliu. În caz că se stabilește că vecinii și alți cetățeni cunosc că ei lucrează în Ministerul Afacerilor Interne, se vor lua măsuri pentru conspirarea lor la domiciliu. În caz că nu sunt condiții pentru conspirare, să li se înlocuiască locuințele sau să fie schimbați cu alți lucrători necunoscuți.

4. Se interzice categoric lucrătorilor Birourilor „F” să poarte uniforma formațiunilor M.A.I. Drepturile de echipament vor fi compensate în bani.

5. Se interzice venirea lucrătorilor de la Birourile „F” în sediile, cantinele, cluburile și magazinele M.A.I.

6. Se interzice folosirea lucrătorilor de la Birourile „F” în alte munci decât în munca lor directă.

7. Șeful Serviciului „F” va organiza munca de control și îndrumare în vederea aducerii la îndeplinire a prezentei Directive.

La data de 30 iunie 1954 se va raporta Ministrului Afacerilor Interne de felul cum este pusă în aplicare prezenta Directivă.

Ministrul Afacerilor Interne
General-locotenent
Drăghici Alexandru